

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010329
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3819010329.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému N. T., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom L. XXX, okres T., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/62/2019 zo dňa 31.08.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.10.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného N. T. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/62/2019 zo dňa 31.08.2020, bol obžalovaný N. T. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29.06.2017 v čase asi o 22.00 hodine viedol v Prievidzi po ulici A. Bednára, smerom od ulice Rad L. N. Tolstého, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo značky Audi A4 evidenčné číslo PE-XXX CH, pričom počas vedenia tohto vozidla omylom namiesto brzdového pedálu stlačil plynový pedál, následkom čoho narazil na ulici A. Bednára do tam zaparkovaného motorového vozidla značky Peugeot 206 evidenčné číslo PD-XXX CX, ktoré následkom nárazu posunulo a narazilo do pred ním zaparkovaného motorového vozidla značky Škoda Fabia evidenčné číslo PD-XXX EV, pričom počas dokumentovania tejto dopravnej nehody sa odmietol podrobiť i napriek výzve hliadky Polície po negatívnom výsledku vykonanej dychovej skúšky, či nie je pod vplyvom inej návykovej látky, lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, čím majiteľovi osobného motorového vozidla značky Peugeot 206 evidenčné číslo PD-XXX CX M. L. spôsobil škodu na vozidle vo výške 3.000 eur a majiteľovi osobného motorového vozidla značky Škoda Fabia evidenčné číslo PD-XXX EV H. L. škodu vo výške 2.500 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 22 (dvadsať) mesiacov.

Proti výroku o treste odňatia slobody citovaného rozsudku podal odvolanie obžalovaný N. T., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Mal za to, že u neho v rámci rozhodovania o výške tohto trestu prichádzajú do úvahy dve poľahčujúce okolnosti, t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n/ Tr. zák.), nakoľko vyhlásenie o vine, ktoré učinil na hlavnom pojednávaní je potrebné vnímať a posudzovať ako najvyššiu formu napomáhania z jeho strany. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace obžalovaný považoval za neprimerane prísny, pričom v tejto súvislosti poukázal na svoje osobné pomery, že je stále mladý človek, má priateľku,

s ktorou má maloleté dieťa a má existujúcu vyživovaciu povinnosť voči nemu. V nedávnej minulosti bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával v Českej republike, ale po prepustení na slobodu sa vrátil na Slovensko, kde si okamžite našiel prácu, má pravidelný príjem, zároveň má úprimný záujem usporiadať si svoj doterajší život, ako aj rodinný život a rád by dostal šancu opätovne sa zaradiť do spoločnosti, pričom svoje konanie z minulosti úprimne ľutuje. Obžalovaný apeloval na odvolací súd, aby dôkladne zväzil potrebu ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko uloženie takého trestu je pre neho vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku, jeho osobu, ako aj pri zohľadnení všetkých poľahčujúcich okolností neadekvátne prísne a neúčelné. Zastával názor, že uloženie niektorého z alternatívnych trestov a to konkrétne buď trestu povinnej práce alebo peňažného trestu bude postačujúce a dostatočným spôsobom zaručí jeho nápravu a zabezpečí ochranu spoločnosti, najmä s poukazom na zásady ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody považoval za neefektívne, nakoľko opätovne dôjde k pretrhnutiu rodinných a pracovných väzieb, ktoré si počas doby na slobode vybudoval, pričom represívny, ako aj preventívny účel trestu bude naplnený aj pri využití niektorého z alternatívnych trestov. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste odňatia slobody a sám vo veci rozhodol tak, že mu prizná aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a uloží mu buď trest povinnej práce v dolnom rozpätí zákonnej výmery tohto trestu alebo peňažný trest v dolnom rozpätí zákonnom stanovenej sadzby za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu o odvolaní obžalovaného sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, pričom na to boli splnené zákonné podmienky.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajca uviedol, že sa pridriava dôvodov odvolania a navrhol uložiť obžalovanému niektorý z alternatívnych trestov.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, uznal obžalovaného N. T. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste odňatia slobody a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody z podnetu podaného odvolania krajský súd dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovaného vo vzťahu k výroku o tomto treste. Naopak pri ukladaní tohto trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ viackrát súdne trestaný. Okresný súd v preskúmanej trestnej veci správne obžalovanému priznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený). Nebolo však možné priznať obžalovanému priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), nakoľko je zrejmé, že vyhlásenie o vine obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil pod ťarchou dôkazov získaných orgánmi činnými v trestnom konaní v prípravnom konaní, preto nemožno hovoriť o tom, že by týmto vyhlásením napomáhal pri objasňovaní trestného činu príslušným orgánom. Okresný súd v

tomto smere správne vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne v prvej polovici stanovenej trestnej sadzby, k čomu krajský súd dodáva, že prichádzalo do úvahy uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v rozmedzí 0 rokov až 1 rok. Vzhľadom na priebeh predchádzajúcich odsúdení, zväzňiac odsúdenia jednak trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/65/2017 zo dňa 01.06.2017, právoplatným dňa 10.06.2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. k trestu odňatia slobody 7 (sedem) mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov a následné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T/52/2017 zo dňa 14.08.2017, právoplatným dňa 09.07.2018, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) v spojení s § 44 Tr. zák., kde súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože považoval trest odňatia slobody uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/65/2017 za dostatočný, je zrejmé, že v aktuálne prejednávanej veci už neprichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu, nakoľko ide o recidívu. Pritom obžalovaný si tiež musel byť vedomý, že aktuálne prejednávanú úmyselnú trestnú činnosť pácha (dňa 29.06.2017) v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, krátko po začatí plynutia skúšobnej doby určenej trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/65/2017. Preto okresným súdom uložený trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je trestom zákonným a primeraným, zohľadňujúcim tak spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Je potrebné uviesť, že od opakovaného páchania úmyselnej trestnej obžalovaného neodradili ani predchádzajúce odsúdenia, kedy dokonca v predchádzajúcom období obžalovaný už bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť (odsúdenie Obvodným súdom Praha 5, sp.zn. 3T 73/2014, zo dňa 28.05.2014, ktoré sa v zmysle § 7b ods.2. § 438e Tr.zák. zohľadňuje), preto uloženie iného druhu trestu (trestu povinnej práce, peňažného trestu) u obžalovaného neprichádzalo do úvahy, keďže podľa názoru krajského súdu by uloženie alternatívneho trestu v danom prípade bolo neprimerane mierne. Pokiaľ ide o súčasne uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v trvaní 22 (dvadsať) mesiacov, aj tento je správny, zákonný a nie je neprimeraný, je odôvodnený porušením povinností obžalovaného ako vodiča a napokon sám obžalovaný sa v odvolaní vyjadril, že tento nenamieta. Na výkon trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd správne zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti už bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste odňatia slobody, pričom s odôvodnením uloženého trestu v rozsudku súdu prvého stupňa sa v plnej miere stotožnil. Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného N. T. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.